

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูที่สอนระดับผลสัมฤทธิ์ และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนในวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษา ในสามจังหวัดภาคใต้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ มีผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อวิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ในแบบประเมินผล ป.๐๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ ในปีการศึกษา ๒๕๒๔
๒. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่สอนภาษาไทยโรงเรียนในเมือง นอกเมือง และในถิ่นกันดาร ต่อปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ ในจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา เทศบาล และ สำนักงานการศึกษาเอกชน

ตัวอย่างประชากร คิดเป็นร้อยละ ๓ ของจำนวนตัวอย่างประชากรแต่ละจังหวัด คือ จังหวัดยะลา ๑๘ โรงเรียน จังหวัดปัตตานี ๒๔ โรงเรียน และจังหวัดนราธิวาส ๒๔ โรงเรียน รวม ๖๖ โรงเรียน และแต่ละจังหวัดแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มๆ ละเท่าๆกัน ดังนี้

งานเพื่อระดมโรงเรียน สุ่มตัวอย่างประชากรแบบง่ายโดยวิธีจับสลาก ได้ครูที่สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ ชั้นละ ๑ คน รวมโรงละ ๔ คน เป็นตัวอย่างประชากร ครูจำนวน ๕๖๔ คน และนักเรียน จำนวน ๖,๘๖๒ คน

การสร้างแบบสอบถาม

๑. ศึกษาคนกว้านและสิทธิ ทฤษฎีพื้นฐาน ขอบเขต และรวบรวมข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับระดับผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องของกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ของนักเรียนในวิชาภาษาไทยจากเอกสาร หนังสือ วิทยานิพนธ์ และผลงานที่ เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

๒. การสร้างแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย ๔ ฉบับ คือ

ฉบับที่ ๑ เกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องของกับผล สัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๑

ฉบับที่ ๒ เกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องของกับผล สัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๒

ฉบับที่ ๓ เกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องของกับผล สัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๓

ฉบับที่ ๔ เกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผล
สัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๔

แต่ละฉบับมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ ๑ เป็นข้อมูล เกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ออบแบบสอบถาม

ส่วนที่ ๒ เป็นข้อมูล เกี่ยวกับความคิดเห็นของครู ดังนี้

ก. ระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาภาษาไทยตาม

จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งเป็นผลมาจากการวิเคราะห์
ของผู้วิจัยจากแบบประเมินผล ป.๐๒

ข. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนใน
วิชาภาษาไทยตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นแบบให้
คะแนนเป็นน้ำหนัก ๔ ๕ ๓ ๒ และ ๑ ตามความคิด
เห็นของครู

ส่วนที่ ๓ เป็นแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนถึง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาภาษาไทย
ตามแนวที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น

๓. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้ครูทรงคุณค่าจำนวน ๔ ท่าน

ตรวจพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหาในแบบสอบถาม แลวนำไปปรับปรุง

๔. นำแบบสอบถามฉบับที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่

ตัวอย่างประชากรจำนวน ๔๐ คน แลวนำไปปรับปรุงแก้ไขให้เป็นแบบสอบถาม

ฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับตัวอย่างประชากรในเขต จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส โดยผู้วิจัยเป็นผู้แจกแบบสอบถาม สัมภาษณ์ และเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกโรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้ง ๔ ฉบับ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาหาการร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ส่วนที่ ๒ แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

๒.๑ เกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาภาษาไทย มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า วิเคราะห์ ดังนี้

$$๒.๑.๑ \text{ หากคามัธยิมเลขคณิตโดยใช้สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยของระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาภาษาไทย

$\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้ว นำมาเทียบกับตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	๔.๖๐ - ๕.๐๐	ระดับ ๕	หมายความว่า	ดีมาก
	๓.๖๐ - ๔.๕๕	ระดับ ๔	หมายความว่า	ดี
	๒.๖๐ - ๓.๕๕	ระดับ ๓	หมายความว่า	ปานกลาง
	๑.๖๐ - ๒.๕๕	ระดับ ๒	หมายความว่า	พอใช้
	๑.๐๐ - ๑.๕๕	ระดับ ๑	หมายความว่า	ยังต้องปรับปรุง

๒.๑.๒ หากหาเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N}}$$

๒.๒ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย นำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้ว นำมาเทียบอันดับตามเกณฑ์ ดังนี้

- ๔.๖๐ - ๕.๐๐ ระดับ ๕ หมายถึง มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์มากที่สุด
- ๓.๖๐ - ๔.๕๕ ระดับ ๔ หมายถึง มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์มาก
- ๒.๖๐ - ๓.๕๕ ระดับ ๓ หมายถึง มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ปานกลาง
- ๑.๖๐ - ๒.๕๕ ระดับ ๒ หมายถึง มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์น้อย
- ๑.๐๐ - ๑.๕๕ ระดับ ๑ หมายถึง มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์น้อยที่สุด

ส่วนที่ ๓ เป็นแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน ถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทั้งปัจจัย ๔ ด้าน แล้วนำมาข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย แล้วจัดอันดับเรียงตามความสำคัญ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ ๔ สรุปผลได้ ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ เป็นครูผู้หญิงมากกว่าครูผู้ชายทุกระดับชั้น โดยแบ่งเป็นครูผู้หญิง ๒๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๗๖ ครูผู้ชายจำนวน ๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒๔

๒. เป็นครูที่นับถือศาสนาพุทธมากกว่าครูที่นับถือศาสนาอิสลามทุกระดับชั้น โดยแบ่งเป็นครูที่นับถือศาสนาพุทธจำนวน ๒๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๒๓ เป็นครูที่นับถือศาสนาอิสลามจำนวน ๕๐ คนคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๗

๓. ครูที่สอนวิชาภาษาไทยที่มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี ทำการสอนมากเป็นอันดับ ๑ ทุกระดับชั้น รองลงไปไ้แก่ครูที่มีอายุระหว่าง ๒๑ - ๓๐ ปี ทุกระดับชั้น ส่วนครูที่มีอายุระหว่าง ๕๑ - ๖๐ ปี ทำการสอนน้อยที่สุดทุกระดับชั้น

๔. ครูที่ทำการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ สมรสแล้วมากที่สุดทุกระดับชั้น รองลงมาได้แก่ครูที่เป็นโสดทุกระดับชั้น และครูที่เป็นหม้ายมีน้อยที่สุดทุกระดับชั้น

๕. ครูที่สอนวิชาภาษาไทย จะเป็นครูที่มีวุฒิ ป.กศ. สูงหรือเทียบเท่ามากที่สุดทุกระดับชั้น รองลงมาได้แก่ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีทุกระดับชั้น ส่วนครูที่มีวุฒิสองการ ระดับปริญญาตรี ไม่มีเลยทุกระดับชั้น

๖. ครูที่สอนวิชาภาษาไทย หลักสูตร ประถมศึกษา ๒๕๒๑ มากที่สุดในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เวลา ๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๘๕ มากที่สุดในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เวลา ๒ ปี จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗๖ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เวลา ๓ ปี จำนวน ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๓๙ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เวลา ๒ ปี จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๒

๗. ครูที่สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ ได้เคยเข้ารับการอบรมการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๒๑ มากกว่าครูที่ไม่เคยได้รับการอบรมทุกระดับชั้น

๘. ครูที่สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ ได้เคยรับการนิเทศการสอนภาษาไทยมากกว่าครูที่ไม่ได้รับการนิเทศทุกระดับชั้น และมีศึกษานิเทศก์เป็นผู้มีบทบาทในการนิเทศมากที่สุด รองลงมาได้แก่ฝ่ายวิชาการ กลุ่ม ทุกระดับชั้น

อภิปรายผลการวิจัย

จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยไม่ว่าจะเป็นด้านวุฒิครู หรือทางด้านการนับถือศาสนา ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับรายงานการปฏิบัติงานและสถิติการศึกษา ของสำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒ ซึ่งพบว่า มีครูที่ทำการสอนวุฒิอนุปริญามากที่สุด และมีครูที่นับถือศาสนาพทมมากกว่าครูที่นับถือศาสนาอิสลาม ในอัตราส่วน ๑ : ๑๐ นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า ฝ่ายวิชาการกลุ่มเริ่มเข้ามามีบทบาทในการนิเทศการศึกษามากขึ้นเป็นลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑ สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒ ยะลา, รายงานผลการปฏิบัติงาน และสถิติการศึกษาประจำปี ๒๕๒๔, (ยะลา : สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒),
หน้า ๔๗ - ๔๘ .

ตอนที่ ๒ แยกออกเป็น ๓ ตอน คือ

๒.๑ เกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชา
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๑. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย นักเรียนโรงเรียนในเมือง
มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมาก จำนวน ๑๐ จุดประสงค์ ระดับดีจำนวน
๔๑ จุดประสงค์ และระดับปานกลางจำนวน ๔ จุดประสงค์ แต่ไม่มีระดับผล
สัมฤทธิ์อยู่ในระดับพอใช้ และระดับยังต้องปรับปรุง แม้แต่จุดประสงค์เดียว
เมื่อเฉลี่ยระดับผลสัมฤทธิ์รวมทุกจุดประสงค์ พบว่าอยู่ในระดับดี ความถี่มีเลข-
คณิตเท่ากับ ๔.๑๔

๒. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย นักเรียนโรงเรียนนอกเมือง
มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมากจำนวน ๑ จุดประสงค์ ระดับดี จำนวน ๒๔
จุดประสงค์ และระดับปานกลางจำนวน ๒๖ จุดประสงค์ และไม่มีระดับผล
สัมฤทธิ์อยู่ในระดับพอใช้และระดับยังต้องปรับปรุง แม้แต่จุดประสงค์เดียว
เมื่อเฉลี่ยระดับผลสัมฤทธิ์รวมทุกจุดประสงค์ พบว่า อยู่ในระดับดี ความถี่มี-
เลขคณิตเท่ากับ ๓.๖๑

๓. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย นักเรียนโรงเรียนในถิ่นกั้นการ
มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดี จำนวน ๑๘ จุดประสงค์ ระดับปานกลาง ๒๘
จุดประสงค์ และระดับพอใช้จำนวน ๔ จุดประสงค์ เมื่อเฉลี่ยระดับผลสัมฤทธิ์
รวมทุกจุดประสงค์ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ความถี่มีเลขคณิตเท่ากับ ๓.๔๐

๔. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย เมื่อรวมเฉลี่ยทั้ง ๓ กลุ่ม มี
ระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดี จำนวน ๒๘ จุดประสงค์ ระดับปานกลาง ๒๕
จุดประสงค์ และในระดับพอใช้ ๑ จุดประสงค์

๕. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เมื่อรวมเฉลี่ยทั้ง ๓ กลุ่มทุกจุดประสงค์ พบว่าอยู่ในระดับดี ความเชื่อมั่น เลขคณิตเท่ากับ ๓.๘๒

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๑. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย นักเรียนโรงเรียนในเมือง มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมาก จำนวน ๒ จุดประสงค์ ระดับดี จำนวน ๓๕ จุดประสงค์ แต่ไม่มีจุดประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง พอใช้ และยังคงปรับปรุงแม่ແຕ่จุดประสงค์เดียว เมื่อเฉลี่ยระดับผลสัมฤทธิ์รวมทุกจุดประสงค์ พบว่าอยู่ในระดับดี ความเชื่อมั่น เลขคณิตเท่ากับ ๔.๑๘

๒. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย นักเรียนโรงเรียนนอกเมือง มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมากจำนวน ๒ จุดประสงค์ ระดับดีจำนวน ๓๒ จุดประสงค์ และระดับปานกลางจำนวน ๔ จุดประสงค์ แต่ไม่มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับพอใช้ และยังคงปรับปรุงแม่ແຕ่จุดประสงค์เดียว เมื่อเฉลี่ยระดับผลสัมฤทธิ์รวมทุกจุดประสงค์ พบว่าอยู่ในระดับดี ความเชื่อมั่น เลขคณิตเท่ากับ ๓.๘๖

๓. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย นักเรียนโรงเรียนในถิ่นก้นการ มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดี จำนวน ๒๖ จุดประสงค์ ระดับปานกลาง ๑๐ จุดประสงค์ และระดับพอใช้จำนวน ๑ จุดประสงค์ แต่ไม่มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมาก และระดับยังคงปรับปรุงแม่ແຕ่จุดประสงค์เดียว เมื่อเฉลี่ยระดับผลสัมฤทธิ์รวมทุกจุดประสงค์ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ความเชื่อมั่น เลขคณิตเท่ากับ ๓.๑๕

๔. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย เมื่อเฉลี่ยรวมทั้ง ๓ กลุ่ม มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดี จำนวน ๓๓ จุดประสงค์ และระดับปานกลางจำนวน ๔ จุดประสงค์

๕. ระดับผลสัมฤทธิ์ ในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เมื่อรวมเฉลี่ยทั้ง ๓ กลุ่มทุกจุดประสงค์ พบว่า อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยมีดัชนีเลขคณิตเท่ากับ ๓.๗๖

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๑. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย นักเรียนโรงเรียนในเมือง มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมาก จำนวน ๒ จุดประสงค์ ระดับดี จำนวน ๓๕ จุดประสงค์ และระดับปานกลางจำนวน ๒ จุดประสงค์ แต่ไม่มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับพอใช้ และระดับยังต้องปรับปรุงແຕ່จุดประสงค์เดียว เฉลี่ยรวมระดับผลสัมฤทธิ์ทุกจุดประสงค์อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยมีดัชนีเลขคณิตเท่ากับ ๔.๓๘

๒. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย นักเรียนโรงเรียนนอกเมือง มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดี จำนวน ๒๕ จุดประสงค์ และระดับปานกลางจำนวน ๑๑ จุดประสงค์ แต่ไม่มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมาก ระดับพอใช้ และระดับยังต้องปรับปรุงແຕ່จุดประสงค์เดียว เมื่อเฉลี่ยระดับผลสัมฤทธิ์รวมทุกจุดประสงค์ พบว่า อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยมีดัชนีเลขคณิตเท่ากับ ๓.๘๘

๓. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย นักเรียนโรงเรียนในถิ่นก้นคาร มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดี จำนวน ๑๘ จุดประสงค์ ระดับปานกลาง ๑๓ จุดประสงค์ และระดับพอใช้ จำนวน ๓ จุดประสงค์ แต่ไม่มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมาก และระดับยังต้องปรับปรุงແຕ່จุดประสงค์เดียว เมื่อเฉลี่ยระดับผลสัมฤทธิ์ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยมีดัชนีเลขคณิตเท่ากับ ๓.๓๑

๔. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย เมื่อเฉลี่ยรวมทั้ง ๓ กลุ่ม มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดี จำนวน ๑๘ จุดประสงค์ และระดับปานกลางจำนวน ๑๐ จุดประสงค์

๘. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
เมื่อรวมเฉลี่ยทั้ง ๓ กลุ่มทุกจุดประสงค์ พบว่า อยู่ในระดับดี ความซื่อ-
เลขคณิตเท่ากับ ๓.๘๕

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๑. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย โรงเรียนในเมือง
มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมากจำนวน ๑๓ จุดประสงค์ ระดับดีจำนวน
๒๒ จุดประสงค์ และระดับปานกลางจำนวน ๑ จุดประสงค์ แต่ไม่มีระดับ
ผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับพอใช้ และระดับยังต้องปรับปรุง แม้แต่จุดประสงค์
เดียว เฉลี่ยรวมระดับผลสัมฤทธิ์ทุกจุดประสงค์ พบว่า อยู่ในระดับดี
ความซื่อเลขคณิตเท่ากับ ๔.๘๒

๒. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย โรงเรียนนอกเมือง
มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมากจำนวน ๖ จุดประสงค์ ระดับดีจำนวน
๑๘ จุดประสงค์ และระดับปานกลางจำนวน ๑๕ จุดประสงค์ แต่ไม่มีระดับ
ผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับพอใช้และ ระดับยังต้องปรับปรุง แม้แต่จุดประสงค์
เดียว เมื่อเฉลี่ยรวมระดับผลสัมฤทธิ์ทุกจุดประสงค์ พบว่า อยู่ในระดับดี
ความซื่อเลขคณิตเท่ากับ ๓.๘๖

๓. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย โรงเรียนในถิ่นกันดาร
มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมากจำนวน ๑ จุดประสงค์ ระดับดีจำนวน
๒๐ จุดประสงค์ ระดับปานกลางจำนวน ๑๓ จุดประสงค์ และระดับพอใช้
จำนวน ๖ จุดประสงค์ แต่ไม่มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับยังต้องปรับปรุง
แม้แต่จุดประสงค์เดียว เมื่อเฉลี่ยรวมระดับผลสัมฤทธิ์ทุกจุดประสงค์ พบว่า
อยู่ในระดับดี ความซื่อเลขคณิตเท่ากับ ๓.๘๘

๔. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย เมื่อเฉลี่ยรวมทั้ง ๓ กลุ่ม มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมาก จำนวน ๕ จุดประสงค์ ระดับดี ๒๔ จุดประสงค์ และระดับปานกลาง ๑๑ จุดประสงค์

๕. ระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เมื่อรวมเฉลี่ยทั้ง ๓ กลุ่มทุกจุดประสงค์ พบว่า อยู่ในระดับดีค่ามัธยฐานเลขคณิต เท่ากับ ๓.๘๕

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโรงเรียนในเมือง โรงเรียนนอกเมือง และโรงเรียนในถิ่นก้นकार โดยคูณผลเฉลี่ยจากมัธยฐานเลขคณิตทุกจุดประสงค์ พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ นั้น ระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมากเพียง ๓๖ จุดประสงค์เท่านั้น โดยแบ่งได้ดังนี้

นักเรียนโรงเรียนในเมือง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑๐ จุดประสงค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๒ จุดประสงค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒ จุดประสงค์ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๓ จุดประสงค์

นักเรียนโรงเรียนนอกเมือง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑ จุดประสงค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑ จุดประสงค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๖ จุดประสงค์ ส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ไม่มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมากแม้แต่จุดประสงค์เดียว

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนโรงเรียนในถิ่นก้นकार มีนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เท่านั้น ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมากเพียงชั้นเดียว และมีเพียง ๑ จุดประสงค์เท่านั้น คือ ปฏิบัติตนในการอ่านออกเสียงและอ่านในใจได้ถูกต้อง ส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ไม่มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมากแม้แต่จุดประสงค์เดียว

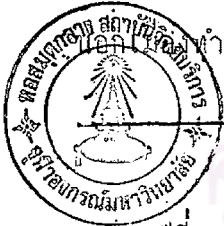
นักเรียนจะมีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดี มากที่สุด และระดับผลสัมฤทธิ์ต่ำสุดของนักเรียนทั้ง ๔ ฐาน อยู่ในระดับพอใช้เท่านั้น และนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับพอใช้จะมีเพียงนักเรียนโรงเรียนในถิ่นกั้นคารเท่านั้น ซึ่งมีทั้งหมด ๑๘ จุดประสงค์ ส่วนนักเรียนโรงเรียนในเมืองและนักเรียนโรงเรียนนอกเมืองจะมีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีมาก ดี และปานกลาง เท่านั้น แต่ไม่มีนักเรียนทั้ง ๓ กลุ่ม ฐานประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับ ยังต้องปรับปรุงแม้แต่จุดประสงค์เดียว

จะเห็นได้ว่าระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาภาษาไทย ในสามจังหวัดภาคใต้นั้น จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนมีความแตกต่างระหว่างโรงเรียนในเมือง โรงเรียนนอกเมือง และโรงเรียนในถิ่นกั้นคารอย่างเห็นได้เด่นชัด

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับโครงการวิจัย และวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษาจังหวัดปัตตานี ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ชั้นทางการศึกษา ซึ่งได้วิเคราะห์ ๔ ด้าน คือ โอกาสทางการศึกษา สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ทรัพยากรทางการศึกษา และคุณภาพทางการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบค่าสังเคราะห์ชั้นทั้ง ๔ ด้านพบว่า กลุ่มโรงเรียนที่มีโอกาสทางการศึกษาอยู่ในกลุ่มดีหรือดีมาก มักมีคุณภาพทางการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ ส่วนกลุ่มที่มีโอกาสทางการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำมักมีคุณภาพทางการศึกษาต่ำไปด้วย กลุ่มที่มีสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในเกณฑ์ดีมักมีส่วนทำให้คุณภาพทางการศึกษาสูง กลุ่มที่มีทรัพยากรทางการศึกษาสูงมีคุณภาพทางการศึกษาสูง กลุ่มที่มีทรัพยากรทางการศึกษาต่ำมักมีคุณภาพทางการศึกษาต่ำไปด้วย

คณะกรรมการปฏิบัตงานระดับจังหวัด โดยความสนับสนุนของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, รายงานผลการวิจัยและวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษา จังหวัดปัตตานี, (ปัตตานี : สำนักงานศึกษานิเทศจังหวัด, ๒๕๒๖), หน้า บทคัดย่อการวิจัย.

สุθηศล โนนันท์ ได้ทำการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่เรียนจากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
 ๒๕๒๑ พบว่า นักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะ
 ภาษาไทย สูงกว่านักเรียนโรงเรียนขนาดกลาง และนักเรียนโรงเรียนขนาด-
 เล็ก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนขนาดใหญ่อยู่ในตัวเมือง โรงเรียน
 ขนาดกลางอยู่ตามชานเมือง และโรงเรียนขนาดเล็กอยู่นอกตัวเมือง
 นักเรียนที่อยู่ในตัวเมืองหรือใกล้ตัวเมืองซึ่งมีความเจริญ ส่วนใหญ่เป็นบุตร
 หลานของผู้นำชนชั้นทางเศรษฐกิจ ซึ่งสนใจในการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน
 ของตนให้เอาใจใส่ต่อการเรียน นอกจากนั้นสภาพสังคมในเมืองเป็นสภาพ
 ที่ต้องแข่งขันกันทุกทาง นักเรียนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมนี้จึงแข่งขันกันในเรื่อง
 การเรียนด้วย ดังนั้นนักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่ จึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนสูงกว่านักเรียนโรงเรียนขนาดกลาง และนักเรียนโรงเรียนขนาดกลาง
 มีระดับผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งตรงกับ การวิจัย
 หลักสูตร ประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๐๓ ของสถาบันระหว่างชาติ
 สำหรับทารกคนคว่ำเรื่องเด็ก ^๒ ซึ่งได้พบว่า นักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่
 ทำคะแนนได้ดีกว่านักเรียนโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก และโรงเรียน
 ทำคะแนนได้ดีกว่าโรงเรียนนอกเมือง



สุθηศล โนนันท์, "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถม
 ประถมปีที่ ๑ ที่เรียนจากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ฉบับร่าง
 ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๑๘ กลุ่มทักษะภาษาไทย", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๐), หน้า ๗๕.

^๒ สถาบันระหว่างชาติสำหรับการคนคว่ำเรื่องเด็ก, การวิจัย
หลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น โครงการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๐๖,
 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๐๘), หน้า ๔๒.

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ^๑ ซึ่งได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผล
ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งได้ทำการศึกษาจากตัวอย่าง
ประชากร ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จากโรงเรียนทุกประเภท และทุกภูมิภาคทั่วประเทศ
จำนวน ๒๓,๕๕๕ คน ซึ่งพบว่า เด็กจากครอบครัวที่อยู่ในตัวเมือง ซึ่งมีฐานะ
ทางเศรษฐกิจที่ดี จะเรียนได้ดีกว่าเด็กจากครอบครัวที่อยู่ในชนบท และมีฐานะ
ทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า และจากการสำรวจผลและปัญหาการใช้หลักสูตร
ประถมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๑ ใน ๑๔ จังหวัดภาคใต้^๒ พบว่า
พบว่า นักเรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่สำคัญๆในระดับสูงจำนวน ๗
จุดประสงค์เท่านั้นจากทั้งหมด ๑๑ จุดประสงค์

การที่นักเรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์ต่ำนั้น จากการศึกษาของ กองวิจัย
ทางการศึกษา^๓ ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอน ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๑ และปีที่ ๒ พบว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับการอภิปรายและการเล่นบทบาท

^๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี,
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา,
(กรุงเทพมหานคร : เอราวัณการพิมพ์, ๒๕๒๐), หน้า ๓๐.

^๒ ประภัสสร กระจมุก และคณะ, การสำรวจผลและปัญหาการใช้
หลักสูตร ประถมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๒๑ ใน ๑๔ จังหวัดภาคใต้, (บัณฑิต
: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ๒๕๒๑), หน้า ๒๑.

^๓ กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ,
การศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๒,
(กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๒๔), หน้า ๔๘.

สมมุติ เกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นเลย เนื่องจากสาเหตุสำคัญ ๓ ประการ คือ ประการที่ ๑ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๒ ยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะแสดงพฤติกรรมทั้ง ๒ พฤติกรรม ประการที่ ๒ นักเรียนทั้งสองระดับชั้นเพิ่งจะเข้าเรียน ยังไม่มีทักษะผู้อ่านเขียน เพียงพอที่จะแสดงพฤติกรรมใด และประการสุดท้าย ครูอาจมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ไม่แจ่มชัดพอที่จะแสดงหรือนำให้เกิดพฤติกรรมที่หลักสูตรใหม่ของกรม

จากการศึกษางานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ^๑ ซึ่งได้ทำการวิจัยจุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาซึ่งพบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาภาษาไทย ด้านการไขภาษานักเรียนยังไม่สามารถเลือกคำที่เหมาะสมเติมลงในข้อความที่กำหนดไว้ได้ถูกต้อง โดยเฉพาะเกี่ยวกับคำที่เป็นนามธรรม ลักษณะนาม คำกริยา และคำขยายบางคำ ด้านการอ่านเอาเรื่อง นักเรียนส่วนมากไม่สามารถตอบคำถามประเภทหาคำความคิดได้ ด้านคำศัพท์นักเรียนยังไม่รู้ความหมายของคำ และด้านการสะกดคำนักเรียนยังสะกดคำต่างๆไม่ได้เป็นส่วนมาก

จากการศึกษาของ กองวิจัยทางการศึกษา^๒ ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์

^๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา จุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, ๒๕๑๘), หน้า ๒๒.

^๒ กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, การวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนการสอนของครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา (ฉบับทดลอง) พุทธศักราช ๒๕๒๑, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สามเจริญพานิช, ๒๕๒๔), หน้า ๒๓.

พฤติกรรมการ เรียนการสอนของครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่เรียนตามหลักสูตร ประถมศึกษาระดับทดลอง พุทธศักราช ๒๕๒๑ และที่เรียนตามหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๐๓ ซึ่งพบว่าพฤติกรรมทั้งหมด ๒๗ พฤติกรรมที่จำแนกไว้ ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ใช้หลักสูตรเก่ากับหลักสูตรใหม่ และสอดคล้องกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๔ ที่เรียนตามหลักสูตร ประถมศึกษา ๒๕๐๓ ซึ่งพบว่าในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ภาคตะวันออก เฉียงเหนือและภาคใต้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าภาคอื่นๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ,
การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๔ ที่
เรียนตามหลักสูตร ประถมศึกษา (ฉบับทดลอง) และที่เรียนตามหลักสูตร
ประถมศึกษา ๒๕๐๓, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรไทย, ๒๕๒๔),
หน้า ๓๘.

๒.๒ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาภาษาไทย ตามความคิดเห็นของครู ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๘

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ สรุปพร้อมทุกระดับชั้น ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวมทั้งหมด ๘ คำน ซึ่ง เป็นองค์ประกอบภายในโรงเรียน ผลการวิจัย พบว่า มีปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์อยู่เพียง ๓ ระดับเท่านั้น คือ

มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ปานกลาง มี ๒ คำน คือ ปัจจัยค่านักเรียน และภาษาถิ่น

มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์น้อย มี ๕ คำน คือ ปัจจัยค่านักครู, หลักสูตร, วิธีสอน-กิจกรรม, อุปกรณ์ และการวัดผล

มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์น้อยที่สุด มีเพียงคำนเดียว คือ ปัจจัยค่านผู้บริหาร

อภิปรายผลการวิจัย

จะเห็นได้ว่าไม่มีปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์มากที่สุด และมีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์มากอยู่เลย การที่ผลการวิจัยมีปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ ไม่มีปัจจัยที่มีผลกระทบต่อมากที่สุดและมากนั้น อาจจะเนื่องจากสาเหตุส่วนใหญ่มาจากองค์ประกอบภายนอกโรงเรียน ส่วนองค์ประกอบภายในโรงเรียนนั้น เป็นเพียงตัวแปร ที่มีส่วนช่วยในการอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้ทำการวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งพบว่า " องค์ประกอบทางค่านภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคม

ของนักเรียน มีความสัมพันธ์อย่างมากกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียน" และ "ความแตกต่างของภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมของ
นักเรียน เป็นสิ่งกำหนดสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนที่สำคัญ" ซึ่งพอที่จะสรุป
ได้ว่า องค์ประกอบภายนอกโรงเรียนเป็นองค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อ
ผลสัมฤทธิ์มากกว่าองค์ประกอบภายในโรงเรียน

ปัจจัยที่มี ผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ในแต่ละระดับ สามารถ
เรียงตามลำดับนึ่งที่จากราจากลาของมัธยม เลขคณิต ได้ดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๑. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ ครูโรงเรียนในเมือง
มีความคิด เห็นถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับของ
คามมัธยม เลขคณิต ดังนี้ นักเรียน ภาษาถิ่น การวัดผล วิธีสอน -
กิจกรรม อุปกรณ์ หลักสูตร ครู และ ผู้บริหาร

๒. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ ครูโรงเรียนนอกเมือง
มีความคิด เห็นถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับของ
คามมัธยม เลขคณิต ดังนี้ นักเรียน ภาษาถิ่น วิธีสอน - กิจกรรม
อุปกรณ์ การวัดผล ครู หลักสูตร และ ผู้บริหาร

ศูนย์วิทยทรัพยากร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักเลขาธิการรัฐมนตรี,
องค์การประถมศึกษาสัมพันธ์ต่อสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา,
(กรุงเทพมหานคร : เอราวิธิการพิมพ์, ๒๕๒๐), หน้า ๖๘.

๒. เรืองเดียวกัน, หน้า ๘.

๓. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ครูโรงเรียนในถิ่น-
กันดาร มีความคิดเห็นถึงบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรียงตาม
ลำดับความสำคัญของคามริเริ่มเลขคณิต ดังนี้ นักเรียน ภาษาถิ่น
วิธีสอน - กิจกรรม ครู อุปกรณ การวัดผล หลักสูตร และ
ผู้บริหาร

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๔. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ครูโรงเรียนในเมือง
มีความคิดเห็นถึงบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรียงตามลำดับ
ความสำคัญของคามริเริ่มเลขคณิต ดังนี้ นักเรียน ภาษาถิ่น วิธีสอน -
กิจกรรม อุปกรณ หลักสูตร การวัดผล ครู และ ผู้บริหาร

๕. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ครูโรงเรียนนอกเมือง
มีความคิดเห็นถึงบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรียงตามลำดับ
ความสำคัญของคามริเริ่มเลขคณิต ดังนี้ นักเรียน ภาษาถิ่น อุปกรณ
วิธีสอน - กิจกรรม การวัดผล ครู หลักสูตร และ ผู้บริหาร

๓. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ครูโรงเรียนในถิ่น-
กันดาร มีความคิดเห็นถึงบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรียงตาม
ลำดับความสำคัญของคามริเริ่มเลขคณิต ดังนี้ นักเรียน ภาษาถิ่น
วิธีสอน - กิจกรรม อุปกรณ ครู หลักสูตร การวัดผล และ
ผู้บริหาร

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๔. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ครูโรงเรียนในเมือง
มีความคิดเห็นถึงบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรียงตามลำดับ
ความสำคัญของคามริเริ่มเลขคณิต ดังนี้ นักเรียน ภาษาถิ่น วิธีสอน -
กิจกรรม อุปกรณ ครู หลักสูตร การวัดผล และ ผู้บริหาร

๒. ปัจจุบันที่มีผลกระทบทอระคับผลสัมฤทธิ์ ครูโรงเรียนนอกเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจุบันที่มีผลกระทบทอระคับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญของคามรติมเลขคณิต ทั้งนี้ นักเรียน ภาษาฉฉน ครู วิชาสอน - กิจกรรรม อปรกรณ หลักรรรม การวจัผล และ ฃรบริหาร

๓. ปัจจุบันที่มีผลกระทบทอระคับผลสัมฤทธิ์ ครูโรงเรียนในถิ่นกัการ มีความคิดเห็นถึงปัจจุบันที่มีผลกระทบทอระคับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญของคามรติมเลขคณิต ทั้งนี้ นักเรียน ภาษาฉฉน วิชาสอน - กิจกรรรม การวจัผล อปรกรณ หลักรรรม และ ฃรบริหาร

ฉฉนปร ฉฉนกรรรมที่ ๔

๑. ปัจจุบันที่มีผลกระทบทอระคับผลสัมฤทธิ์ ครูโรงเรียนในเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจุบันที่มีผลกระทบทอระคับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญของคามรติมเลขคณิต ทั้งนี้ นักเรียน ภาษาฉฉน อปรกรณ วิชาสอน - กิจกรรรม การวจัผล ครู ฃรบริหาร และ หลักรรรม

๒. ปัจจุบันที่มีผลกระทบทอระคับผลสัมฤทธิ์ ครูโรงเรียนนอกเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจุบันที่มีผลกระทบทอระคับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญของคามรติมเลขคณิต ทั้งนี้ นักเรียน ภาษาฉฉน อปรกรณ วิชาสอน - กิจกรรรม ครู การวจัผล หลักรรรม และ ฃรบริหาร

๓. ปัจจุบันที่มีผลกระทบทอระคับผลสัมฤทธิ์ ครูโรงเรียนในถิ่นกัการ มีความคิดเห็นถึงปัจจุบันที่มีผลกระทบทอระคับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญของคามรติมเลขคณิต ทั้งนี้ นักเรียน ภาษาฉฉน อปรกรณ วิชาสอน - กิจกรรรม การวจัผล หลักรรรม ครู และ ฃรบริหาร

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิจัย ซึ่งดูจากค่าของมัธยฐานและสถิติ จะเห็นได้ว่า ความถี่ที่เห็นของครูทุกระดับชั้น เห็นว่าปัจจัยด้านตัวนักเรียนและปัจจัยด้านภาษาถิ่น เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์เป็นอันดับ ๑ และ ๒ ตามลำดับ การที่ปัจจัยทั้ง ๒ ด้านนี้ ได้ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์เป็นอันดับที่ ๑ และ ๒ นั้น จากการศึกษา รายงานผลการปฏิบัติงานและสถิติ การศึกษาประจำปี ๒๕๒๔ ของสำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒ ยะลา พบว่ามีเด็กนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามถึง ๑๓๘.๘๒๐ คน จากจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น ๑๘๗,๑๓๔ คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๗๔.๗๗ การที่นักเรียนซึ่งนับถือศาสนาอิสลามและใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน รวมทั้งสภาพของโรงเรียน ครอบครัวยุทธชน วิชนกรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ก็ล้วนแล้วแต่ใช้ภาษาถิ่นในการดำเนินชีวิตและในชีวิตประจำวัน เป็นจำนวนมากเช่นนี้ ย่อมที่จะก่อให้เกิดวโยงและส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์อย่างแน่นอน และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของจางงัก กาทอง^๒ ซึ่งพบว่า เด็กไทยมุสลิมส่วนมากจะเรียนอ่อน ก็เพราะพื้นฐานทางภาษาไทยไม่ดี ไม่ค่อยตั้งใจฟังครูอธิบาย ไม่มีความหวังในเรื่องการศึกษาต่อและในเรื่องอาชีพทำให้ขาดกำลังใจเพราะอิทธิพลของศาสนา

^๑ สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒ ยะลา , รายงานผลการปฏิบัติงานและสถิติการศึกษา ประจำปี ๒๕๒๔ สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒ ยะลา, (ยะลา : สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒, ๒๕๒๕), หน้า ๘๘.

^๒ จางงัก กาทอง, ปัญหาการศึกษาของเยาวชนไทยภาคใต้ในอำเภอสูไหงโลกและทองถิ่นโลก เคียง, (ศูนย์เอกสารแห่งประเทศไทย และโครงการบัณฑิตอาสาสมัคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๓), หน้า ๗๘.

และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิเชียร ^๑ เตียมเมือง ซึ่งได้
 ทำการวิจัยปัญหาและความคิดเห็นของครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในการ
 ทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับร่างครั้งที่ ๑
 พ.ศ. ๒๕๑๘) ซึ่งได้พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ครูพบ ผู้เรียนไม่เข้าใจและ
 พูดภาษาไทยไม่ได้ นอกจากเป็นปัญหาการเรียนการสอนของครูแล้ว ผู้เรียนก็
 ยังมีปัญหาทางด้านการเรียนมาก

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริวรรณ
 ศีไพบูลย์ ^๒ ซึ่งได้ทำการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธ
 ศักราช ๒๕๒๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในเขตการศึกษา ๒ พบว่า สภาพ
 แวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณี และภาษาพื้นบ้านของท้องถิ่น เป็นปัญหา
 ขอนขวางมากในการเรียนการสอน และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงาน
 วิจัยของสุทธิกุล โนนันธุ์ ^๓ ซึ่งได้พบว่า สิ่งแวดล้อมและภาษาที่ไร้พ
 ทาน มีอิทธิพลต่อความสามารถทางภาษาของนักเรียน

^๑ วิเชียร เตียมเมือง, "ปัญหาและความคิดเห็นของครูชั้นประ
 ถมศึกษาปีที่ ๑ ในการทดลองใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑
 (ฉบับร่างครั้งที่ ๑) ปี พ.ศ. ๒๕๑๘", (ปริชญานิพนธ์ปริชญามหาบัณฑิต
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๑), หน้า ๑๕๓.

^๒ สิริวรรณ ศีไพบูลย์, "ปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา
 พุทธศักราช ๒๕๒๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในเขตการศึกษา ๒", (วิทยานิพนธ์
 ปริชญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๒), หน้า ๑๗๕.

^๓ สุทธิกุล โนนันธุ์, "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่เรียนจากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑
 (ฉบับร่างครั้งที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๑๘", (วิทยานิพนธ์ปริชญามหาบัณฑิต
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๐), หน้า ๓๕.

และจากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยค่านิยมบริหาร เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ
 ระดับผลสัมฤทธิ์น้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการ เรียนการสอน
 นั้น ครู เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการ เรียนการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนได้
 พัฒนาระดับผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้นมากกว่าปัจจัยค่านิยมบริหาร



ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๓ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์แต่ละด้าน ในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ ตามความคิดเห็นของครู

ปัจจัยด้านตัวนักเรียน

ครูโรงเรียนในเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านตัวนักเรียนที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดเรียนสม่ำเสมอ
๒. ขาดความพร้อมพื้นฐานในการเรียน
๓. พื้นฐานการเรียนอ่อน
๔. ขาดแคลนอุปกรณ์การเรียน
๕. ความไม่พร้อมทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม

ครูโรงเรียนนอกเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านตัวนักเรียนที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดเรียนสม่ำเสมอ
๒. ไร้เวลาในการเรียนภาษาและศาสนา
๓. พื้นฐานการเรียนอ่อน
๔. ขาดความพร้อมพื้นฐานในการเรียน
๕. ไม่กล้าแสดงออก

ครูโรงเรียนในถิ่นก้นการ มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านตัวนักเรียนที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
๒. ขาดเรียนสม่ำเสมอ
๓. ไร้เวลาในการเรียนภาษาและศาสนา
๔. นักเรียนขาดจุดมุ่งหมายว่าเรียนไปทำไม เพื่ออะไร
๕. มองไม่เห็นประโยชน์และความจำเป็นในการเรียนภาษาไทย

อภิปรายผลการวิจัยปัจจัยด้านตัวนักเรียน

จะเห็นได้ว่า ครูโรงเรียนในเมือง นอกเมือง และในถิ่น
กันดาร มีความเห็นใกล้เคียงกันมาก คือ เรื่องการขาดเรียนสม่ำเสมอ
มีผลกระทบตอระดับผลสัมฤทธิ์มากที่สุด

สาเหตุสาเหตุที่นักเรียนใช้เวลาอกในการเรียนภาษาและศาสนา
นั้น ครูโรงเรียนในเมืองเห็นว่าเป็นสาเหตุน้อยมาก แต่ครูโรงเรียนนอก
เมืองและครูในถิ่นกันดาร กลับมีความคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุที่มีผลกระทบ
ตอระดับผลสัมฤทธิ์เป็นอันดับ ๒ และอันดับ ๓ ทั้งนี้เนื่องมาจากว่า
นักเรียนโรงเรียนในเมืองส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ
ถึงแม้ว่าจะมีนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามบ้างก็ตาม แต่ก็จะใช้เวลา
เหล่านั้นหมดไปกับการเรียนพิเศษวิชาสามัญหรือวิชาภาษาอังกฤษ

จากการศึกษา รายงานผลการวิจัย โครงการวิจัยและวางแผน
เพื่อพัฒนาการศึกษาจังหวัดปัตตานี^๑ และจังหวัดนราธิวาส^๒
ต่างก็มีความเห็นใกล้เคียงกันว่า มีเด็กที่มาเรียนแต่ไม่สม่ำเสมอ อัตรา
การมาเรียนต่ำ ทำให้อัตราการตกชั้นสูง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนต่ำไปควย

^๑ คณะกรรมการปฏิบัติงานระดับจังหวัด โดยความสนับสนุน
ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย,
รายงานผลการวิจัยและวางแผน เพื่อพัฒนาการศึกษาจังหวัดปัตตานี,
หน้า ๑๕๖.

^๒ คณะผู้ดำเนินการวิจัย โดยความสนับสนุนของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, รายงานผลการ
วิจัยและวางแผน เพื่อพัฒนาการศึกษาจังหวัดนราธิวาส, หน้า ๑๐๑.

จากรายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อการขาดเรียน

ครูโรงเรียนในถิ่นกันดาร มีความคิดเห็นว่า นักเรียนไม่มีโอกาสใ้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันเป็นสาเหตุอันดับ ๑ นั้น เนื่องจากสภาพของโรงเรียน ครอบครั้ว, ชุมชน ตลอดจนวัฒนธรรม ชนบธรรมเนียมประเพณี ต่างก็ใ้ภาษาถิ่นในการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงไม่เปิดโอกาสใ้ให้นักเรียนได้ใ้ภาษาไทยเลย ทั้งนี้ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพีเชษฐ อนุกุล^๒ ซึ่งได้ทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาไทย โดยพบว่า นักเรียนไม่มีโอกาสใ้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันเป็นสาเหตุอันดับ ๑ เหมือนกัน

^๑ ผู้อำนวยการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานก-
รัฐมนตรี, รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา,
(กรุงเทพมหานคร : เอรว่าณการพิมพ์, ๒๕๒๐), หน้า ๒๒.

^๒ พีเชษฐ อนุกุล, "การศึกษาปัญหาและอุปสรรคการสอน
ภาษาไทยของครูชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ในจังหวัดยะลา"
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๑๘), หน้า ๑๒๘.

ปัจจัยค่านักครู

ครูโรงเรียนในเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยค่านักครู ที่มีผลกระทบตอระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดการ ปรึกษาหารือกับผูปกครอง
๒. ขาดความสามารถในการ ฟังและพูดภาษามลายู
๓. ขาดจิตวิทยาในการ สอนภาษาไทยกับ เด็กที่พูดภาษามลายู
๔. ขาดความแม่นยำในเนื้อหา
๕. ขาดการ คัดเลือกและความสมัครใจของครูสอนวิชาภาษาไทย

ครูโรงเรียนนอกเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยค่านักครูที่มีผลกระทบตอระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดการ ปรึกษาหารือกับผูปกครอง
๒. ขาดความสามารถในการ ฟังและพูดภาษามลายู
๓. ขาดจิตวิทยาในการ สอนภาษาไทยกับ เด็กที่พูดภาษามลายู
๔. ขาดการ คัดเลือกและความสมัครใจของครูสอนวิชาภาษาไทย
๕. ขาดการบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูสอน

ครูโรงเรียนในถิ่นกันดาร มีความคิดเห็นถึงปัจจัยค่านักครู ที่มีผลกระทบตอระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดการ ปรึกษาหารือกับผูปกครอง
๒. ขาดจิตวิทยาในการ สอนภาษาไทยกับ เด็กที่พูดภาษามลายู
๓. ขาดความสามารถในการ ฟังและพูดภาษามลายู
๔. ครูมีไม่ครบชั้น
๕. ขาดความรู้ทางดานหลักสูตร การ จักกิจกรรม

และการประเมินผล

อภิปรายผลการวิจัยปัจจัยด้านตัวครู

จะเห็นได้ว่าครูโรงเรียนในเมือง นอกเมือง และในดินกันดาร มีความคิดเห็นตรงกันว่า คุรุชาตการปริกษาหารือกับผูปกครอง เป็นสาเหตุอันค้ำ ๑ ที่มีผลกระทบตอระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

นอกจากนี้ครูทั้ง ๓ กลุ่ม ยังมีคิดเห็นใกล้เคียงกันว่า คุรุชาตความสามารถในการสั่งและพูดภาษามลายูเป็นสาเหตุที่มีผลกระทบตอระดับผลสัมฤทธิ์ประการหนึ่ง ซึ่งรายงานผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาของคประกอบของปัญหาที่มีผลตอสวัสดิภาพครูในสามจังหวัดภาคใต้ ๑ ได้ทำการวิจัยและพบว่า ครูส่วนใหญ่พูดภาษาพื้นเมืองมลายูใบบางเล็กน้อย ครูไม่เข้าใจวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ซึ่งภาษาพูด ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในประเพณีท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญมาก จึงน่าจะปลูกฝังลักษณะทั้ง ๒ อย่างนั้นใหม่ขึ้นในตัวครู วิธีการก็คือ น่าจะมีการส่งเสริมให้มีการตั้งโรงเรียนสอนภาษามลายูและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้กับครูในเวลาพิเศษ ซึ่งเชื่อว่าถ้าครูส่วนใหญ่พูดภาษามลายูได้ก็ เขาใจวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง ปัญหาตางตางจะลดน้อยลง

ครูในโรงเรียนทองดินกันดาร มีความคิดเห็นว่า การมีครูไม่ครบชั้น เป็นสาเหตุที่มีผลกระทบตอระดับผลสัมฤทธิ์เป็นอันค้ำ ๔ ในขณะที่ครูโรงเรียนในเมืองและโรงเรียนนอกเมือง มีความเห็นว่ามีผลกระทบตอระดับผลสัมฤทธิ์น้อยมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูโรงเรียนในเมืองและโรงเรียนนอกเมืองมีปริมาณเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทั้งนี้เนื่องจกจากการคมนาคมไปมาสะดวก แต่โรงเรียนในดินกันดารนั้นเดินทางไปมาไม่สะดวกประกอบกับมีขบวนการแบ่งแยกดินแดนขมชูครูอยู่บ่อยๆ จึงทำให้จำนวนครูที่ไปสอน

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี,
รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาของคประกอบของปัญหาที่มีผลตอสวัสดิภาพ
ครูในสามจังหวัดภาคใต้, หน้า ๑๘๗.

ตามโรงเรียนในดินกันดารมีจำนวนน้อยไม่พอเพียงกับจำนวนชั้นเรียน การแก้ปัญหาการมีครูไม่ครบชั้นนั้น ถ้าทางราชการสามารถปราบปรามขบวนการแบ่งแยกดินแดนให้หมดไป หรือสามารถให้ความปลอดภัยแก่ชีวิตครูได้ ปัญหาความนี้ก็หมดไป

การจัดครูเข้าชั้นเรียน ก็มีความสำคัญเป็นอย่างมากที่อาจส่งผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ได้ เพื่อให้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ซึ่งต้องการให้ครูเป็นทั้งที่เลี้ยงและดูแลคนละแนวทางเด็ก จึงจำเป็นอย่างมากที่จะต้องคำนึงถึง ความรู้ความสามารถ ความอดทน อารมณ์ และนิสัยใจคอ ของครูแต่ละคนว่าเหมาะสมที่จะเข้าทำการสอนในด้านใดวิชาใด ผู้บริหารต้องพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนและรอบคอบที่สุด

พวงรัตน์ วิเวกานนท์ ได้เสนอแนะหลักเกณฑ์ในการจัดครูเข้าชั้นเรียนในระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

การจัดครูระดับ ป.๑ - ๒ ควรถือหลักเกณฑ์กลางๆ ดังนี้

๑. ควรเป็นผู้มีนิสัยรักเด็ก ใจเย็น และรู้หลักจิตวิทยาของเด็กในวัยนั้นพอสมควร

๒. ต้องเป็นผู้ยอมเสียสละเวลาให้เด็กได้ ไม่ทำอะไรตามใจ

ตนเอง

๓. ต้องเป็นผู้อารมณ์ขันอยู่เสมอ ไม่โกรธง่าย ไม่มีโอ้อวด ใจร้อน

๔. ต้องเป็นผู้มีความละเอียดถี่ถ้วนเอาใจใส่เด็ก

๕. ต้องสนใจศึกษาวิธีสอนใหม่ๆ เพื่อไม่ให้เด็กเบื่อ

พวงรัตน์ วิเวกานนท์, "การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถม", สารพัฒนาหลักสูตร, ฉบับที่ ๑๔, มีนาคม ๒๕๒๖, หน้า ๑๑ - ๑๒.

๖. ต้องให้ความรัก ความยุติธรรมแก่เด็กอย่างทั่วถึง
๗. เป็นผู้มีคุณลักษณะอันดีงาม ละเอียดรอบคอบ
๘. สัมผัสใจสอนอย่างมี

การ จัดครู ระดับ ป. ๓ - ๕ ถือหลักเกณฑ์กลางๆ ดังนี้

๑. มีความรู้ในหลักวิชาดี
๒. ต้องเป็นผู้สนใจศึกษาคนควาวิธีสอนใหม่ๆ
๓. ต้องคอยติดตามความคิดใหม่ๆแปลกๆของเด็กอย่างใกล้ชิด

และทันต่อเหตุการณ์

๔. ต้องให้ความรัก ความสนใจ ความยุติธรรม
๕. ไม่ใช้อารมณ์กับเด็ก
๖. ต้องเป็นผู้สนใจคนควาหาความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาของเด็ก

ในวันนี้

๗. ต้องรู้จักยกย่องชมเชยเด็ก
๘. ต้องไม่นิ่งเฉยตาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจัยด้านผู้บริหาร

ครูโรงเรียนในเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านผู้บริหาร ที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดการแนะนำเทคนิควิธีสอนใหม่ๆแก่ครู
๒. ขาดการให้กำลังใจและเอาใจใส่แก่ครู
๓. ขาดการนิเทศและติดตามผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ
๔. ขาดการส่งเสริมในครูไปอบรม
๕. ขาดการประชุมปรึกษาหารือกับครู เกี่ยวกับเรื่องการเรียนการสอน

ครูโรงเรียนนอกเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านผู้บริหาร ที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดการนิเทศและติดตามผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ
๒. ขาดการส่งเสริมกิจกรรมพิเศษในการสอนภาษาไทย
๓. ขาดการแนะนำการสร้างและการใช้อุปกรณ์การสอน
๔. ขาดการแนะนำเทคนิควิธีสอนใหม่ๆแก่ครู
๕. ขาดการจัดสรรงบประมาณในการสร้างสื่อการสอน

ครูโรงเรียนในถิ่นกั้นดาร มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านผู้บริหาร ที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดการแนะนำเทคนิควิธีสอนใหม่ๆแก่ครู
๒. ขาดการจัดสรรงบประมาณในการสร้างสื่อการสอน
๓. ขาดการส่งเสริมกิจกรรมพิเศษในการสอนภาษาไทย
๔. ขาดการแนะนำการสร้างและการใช้อุปกรณ์การสอน
๕. ขาดการนิเทศและติดตามผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ

อภิปรายผลการศึกษาวิจัยด้านผู้บริหาร

ครูโรงเรียนในเมือง และครูโรงเรียนในถิ่นก้นकार มีความคิดเห็นตรงกันว่า ผู้บริหารขาดการแนะนำการสร้างและการใช้อุปกรณ์การสอน เป็นสาเหตุอันดับ ๑ แต่ครูโรงเรียนนอกเมืองกลับมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารขาดการนิเทศติดตามผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอเป็นสาเหตุอันดับ ๑

การที่ครูแต่ละกลุ่มมีความคิดเห็นไม่ตรงกันนั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพทางภูมิศาสตร์เป็นประการสำคัญ โรงเรียนในเมืองนั้นมีความใกล้ชิดกับแหล่งของความรู้ การนิเทศหรือการแนะนำเทคนิควิธีสอนใหม่ๆจึงไม่เป็นที่หามาหนักสำหรับครูในเมือง แต่ครูที่อยู่ในเขตนอกเมืองและในถิ่นก้นकारอยู่ห่างไกลกับแหล่งความรู้ ผู้บริหารจึงมีความสำคัญอย่างมากที่จะช่วยให้ระดมผลสัมฤทธิ์ของการเรียนการสอนในวิชาต่างๆให้สูงขึ้น

เมื่อพิจารณาวิจัยด้านผู้บริหารแล้ว ครูทั้ง ๓ กลุ่ม มีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารมีผลกระทบต่อการสัมฤทธิ์ผลในข้อที่สี่ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ในเรื่องการเรียนการสอนนั้นส่วนใหญ่ผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นเป็นเรื่องของตัวครูหรือคณาจารย์มากกว่า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจัยค่านหลักสูตร

ครูโรงเรียนในเมือง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านหลักสูตร ที่มีผลกระทบต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดการ ปรับปรุงแผนการสอนให้เหมาะสมกับท้องถิ่น
๒. หลักสูตร ไม่สอดคล้องกับความต้องการ ของท้องถิ่น
๓. มีความเข้าใจอันระหว่าง เนื้อหาแต่ละชั้นมากเกินไป
๔. แผนการสอนที่กำหนดให้เรียนมากเกินไป
๕. จุดมุ่งหมายของ หลักสูตร สูงเกินไป

ครูโรงเรียนนอกเมือง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านหลักสูตร ที่มีผลกระทบต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดการ ปรับปรุงแผนการสอนให้เหมาะสมกับท้องถิ่น
๒. หลักสูตร ไม่สอดคล้องกับความต้องการ ของท้องถิ่น
๓. จุดมุ่งหมายของ หลักสูตร สูงเกินไป
๔. มีความเข้าใจอันระหว่าง เนื้อหาแต่ละชั้นมากเกินไป
๕. ครูขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร วิชาภาษาไทย ตามหลักสูตร ประถมศึกษา ๒๕๒๑

ครูโรงเรียนในดินกันดาร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยค่านหลักสูตร ที่มีผลกระทบต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดการ ปรับปรุงแผนการสอนให้เหมาะสมกับท้องถิ่น
๒. หลักสูตร ไม่สอดคล้องกับความต้องการ ของท้องถิ่น
๓. แผนการสอนที่กำหนดให้เรียนมากเกินไป
๔. ครูขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร วิชาภาษาไทย ตามหลักสูตร ประถมศึกษา ๒๕๒๑
๕. มีความเข้าใจอันระหว่าง เนื้อหาแต่ละชั้นมากเกินไป

อภิปรายผลการวิจัยปัจจัยด้านหลักสูตร

ครูโรงเรียนในเมือง โรงเรียนนอกเมือง และโรงเรียนในถิ่น-
กันดาร มีความคิดเห็นตรงกันว่า วิชาการปรับปรุงแผนการสอนภาษาไทย
ให้เหมาะสมกับท้องถิ่น เป็นสาเหตุอันดับ ๑ นอกจากนี้ครูยังมีความคิดเห็น
ว่า หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เป็นสาเหตุอีกประการ
หนึ่ง

ทั้งนี้ครูอาจจะมีความคิดว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ส่วนใหญ่นับถือศาสนา
อิสลาม ดังนั้นหลักสูตรก็ควรที่จะได้มีการปรับให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ
ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น ซึ่งความคิดนี้มีความสอดคล้องกับ
รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบของปัญหาที่มีผลต่อส่วสดีภาพ
ครูในสามจังหวัดภาคใต้ ซึ่งได้เสนอว่า เนื้อหาที่ครูระบุว่าไม่สอดคล้อง
กับวัฒนธรรมในท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ใต้แก่ เนื้อหาเรื่องพระปฐมเจดีย์
ประเพณีการบวชภาค มงทองจำปางบพทิม เนื้อหาภาคหนึ่งไปถึงพระรัตนตรัย
และเรื่องเกี่ยวกับสุนัขตามเนื้อหาในหลักสูตร ประถมศึกษาใหม่ เป็นต้น

ดังนั้นจึงควรที่จะมีการปรับเนื้อหาและแผนการสอนให้สอดคล้อง
กับศาสนาและวัฒนธรรมประเพณีในท้องถิ่น เพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนมีความ
เข้าใจในเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะส่งผลถึงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชา
ภาษาไทยในสามจังหวัดภาคใต้ให้สูงขึ้นกว่าเดากอน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี,
รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบของปัญหาที่มีผลต่อส่วสดีภาพ
ครูในสามจังหวัดภาคใต้, หน้า ๑๘๐.

ปัจจัยด้านวิธีสอน-กิจกรรม

ครูโรงเรียนในเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านวิธีสอน-กิจกรรม ที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. เด็กเป็นรายคนไม่ได้ เพราะนักเรียนมากเกินไป
๒. ขาดแหล่งความรู้ในเรื่องของวิธีสอน-กิจกรรม
๓. วิธีสอน-กิจกรรมที่กำหนดไว้ไม่สอดคล้องกับท้องถิ่น
๔. ความเวลาเรียนที่กำหนดไว้ไม่เหมาะสม
๕. ครูสอนไม่ครบตามหลักสูตร

ครูโรงเรียนนอกเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านวิธีสอน-กิจกรรม ที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดแหล่งความรู้ในเรื่องของวิธีสอน-กิจกรรม
๒. เด็กเป็นรายคนไม่ได้ เพราะนักเรียนมากเกินไป
๓. วิธีสอน-กิจกรรมที่กำหนดไว้ไม่สอดคล้องกับท้องถิ่น
๔. ความเวลาเรียนที่กำหนดไว้ไม่เหมาะสม
๕. จัดกิจกรรมการเรียนไม่ได้ เพราะเวลาเรียนไม่พอ

ครูโรงเรียนในถิ่นกันดาร มีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านวิธีสอน-กิจกรรมที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดแหล่งความรู้ในเรื่องของวิธีสอน-กิจกรรม
๒. การสอนโรภาษาไทยไม่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน
๓. วิธีสอน-กิจกรรมที่กำหนดไว้ไม่สอดคล้องกับท้องถิ่น
๔. ขาดความรู้ร่วมมือจากผุ้เรียน
๕. สภาพของห้องเรียนไม่เหมาะสมและใช้อำนวยความสะดวก

การจัดกิจกรรม

อภิปรายผลการวิจัยปัจจัยด้านวิธีสอน-กิจกรรม

ครูโรงเรียนในเมืองมีความเห็นว่า สาเหตุที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ด้านวิธีสอน-กิจกรรม เป็นอันดับ ๑ นั้น เป็นเพราะเด็กเล็กเป็นรายคนไม่ได้เพราะนักเรียนมากเกินไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอัตราเฉลี่ยระหว่างครูต่อนักเรียนโรงเรียนในเมืองในอัตราเฉลี่ยค่อนข้างสูง แท่ววิธีสอน-กิจกรรมในแผนการสอนเน้นการสอนเป็นรายบุคคลมาก ในเมื่อจำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมาก ครูไม่สามารถที่จะฝึกเด็กเป็นรายคนได้ทำให้ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ก็อาจจะเป็นสาเหตุที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ได้ พนม พงษ์ไพบูลย์ ได้ทำการวิเคราะห์ห้ออัตราส่วนนักเรียนต่อครูของโรงเรียนประถมศึกษาที่เหมาะสม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ช่วงชั้นที่มีอัตราส่วนนักเรียนต่อครูที่เหมาะสมทางคุณภาพ คือระหว่าง ๒๒ - ๒๔ คน โรงเรียนที่มีอัตราส่วนนักเรียนต่อครูน้อยกว่าหรือสูงกว่านี้คุณภาพจะลดลง และเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนระหว่างครูกับนักเรียนของเขตการศึกษา ๒ พบว่า มีอัตราส่วนนักเรียนต่อครู ๑๘ : ๑ ซึ่งน้อยกว่าอัตราส่วนที่เหมาะสมทางคุณภาพ^๒

ส่วนครูโรงเรียนนอกเมืองและโรงเรียนในถิ่นกันดาร มีความคิดเห็นตรงกันว่า สาเหตุแห่งความรู้ในเรื่องวิธีสอน-กิจกรรม เป็นสาเหตุอันดับ ๑ ในเมื่อครูขาดแหล่งความรู้ในเรื่องวิธีสอน-กิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรใหม่ จึงทำให้ครูที่คุ้นเคยกับหลักสูตร เกาจึงหันกลับไปใช้วิธีการสอนแบบ

^๑ พนม พงษ์ไพบูลย์, "การวิเคราะห์ห้ออัตราส่วนนักเรียนต่อครูของโรงเรียนประถมศึกษาที่เหมาะสม" วารสารการศึกษาแห่งชาติ, ปีที่ ๑๙ ฉบับที่ ๑ ตุลาคม - พฤศจิกายน ๒๕๒๔, หน้า ๘๗ - ๘๘.

^๒ สำนักงานศึกษาธิการเขต ๒ ยะลา, รายงานผลการปฏิบัติงานและสถิติการศึกษา ประจำปี ๒๕๒๔, หน้า ๕๕.

เก่าๆซึ่งไม่เอื้ออำนวยและเชยคล่องแก่การสอนของหลักสูตรใหม่ จึงทำให้มี
ผลกระทบต่อการค้นคว้าสัมฤทธิ์ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ จิตระดับ^๑
ซึ่งได้สำรวจความคิดเห็นของนักเรียนและของครูปกครองในโรงเรียนทดลอง
หลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๒๑ เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามแนวของแผนการ
สอนที่ร่างขึ้น ผลสรุปว่าวิธีการสอนสองครูที่ใช้ยังมี ๒ ลักษณะซึ่งใกล้เคียงกัน
ที่เป็นชนนีเพราะครูยังใช้วิธีการสอนแบบเก่า ซึ่งใช้การบรรยาย อธิบาย
คำสั่ง และใ้หนึ่งข้อเป็นส่วนสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พาณิช
พัศกรเจริญ^๒ ซึ่งได้พบปัญหาในการใช้หลักสูตรใหม่ในปีการศึกษา ๒๕๒๑
คือ ครูส่วนใหญ่ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงการสอน ยังคงยึดแบบเรียนเนื้อหาเป็นหลัก
ยังสอนหนังสือไม่สอนคน

จากการวิจัยของกรมสามัญศึกษา^๓ ซึ่งได้วิจัยพฤติกรรมและเวลาในการ
ปฏิบัติงานของครู พบว่า ครูใช้เวลาประมาณร้อยละ ๕๓.๘ ของเวลาการสอน
ทั้งหมดในการพูดอธิบายให้เด็กฟัง

^๑ สมพงษ์ จิตระดับ, "ความเกิดขึ้นของนักเรียนและครูปกครองใน
โรงเรียนทดลองหลักสูตร ประถมศึกษา เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามแนวของแผน
การสอนที่ร่างขึ้น" วารสารการวิจัยทางการศึกษา เล่มที่ ๑๑ ฉบับที่ ๓ กรกฎาคม
- กันยายน ๒๕๒๔, หน้า ๓๘.

^๒ พาณิช พัทศกรเจริญ, "การดำเนินการใช้หลักสูตรใหม่ในปี ๒๕๒๑"
วารสารสามัญศึกษา, เมษายน ๒๕๒๒, หน้า ๘.

^๓ กองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ,
รายงานการวิจัย พฤติกรรมและเวลาในการปฏิบัติงานของครูประถมศึกษา,
(กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พระพรณา, ๒๕๒๒), หน้า ๕๘.

วิจัยงานอุปกรณ

ครูโรงเรียนในเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านอุปกรณ ที่มีผล
กระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. โรงเรียนไม่ได้จัดแบ่งเวลาในการสร้างสื่อการสอนให้ครู
๒. ขาดความร่วมมือจากผู้บริหารในการซื้ออุปกรณ์การเรียน
๓. ขาดแคลนแหล่งคนควาสำหรับครูและนักเรียนในโรงเรียน
๔. ขาดห้องจัดเก็บรักษาอุปกรณ์
๕. ครูขาดทักษะในการสร้างสื่อการสอนประเภทต่างๆ

ครูโรงเรียนนอกเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านอุปกรณ ที่มีผล
กระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ครูขาดทักษะในการสร้างสื่อการสอนประเภทต่างๆ
๒. โรงเรียนไม่ได้จัดแบ่งเวลาในการสร้างสื่อการเรียนให้ครู
๓. โรงเรียนขาดงบประมาณในการสร้างสื่อการเรียน
๔. ขาดความร่วมมือจากผู้บริหารในการซื้ออุปกรณ์การเรียน
๕. ครูขาดความสามารถในการนำวัสดุ วัสดุ ในท้องถิ่น
มาใช้ให้เป็นประโยชน์

ครูโรงเรียนในตึกถาวร มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านอุปกรณ ที่มี
ผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. โรงเรียนไม่ได้จัดแบ่งเวลาในการสร้างสื่อการสอนให้ครู
๒. ขาดห้องจัดเก็บรักษาอุปกรณ์
๓. ขาดคนหลังบริการในการสร้างสื่อการเรียนสำหรับครูและ
นักเรียนจากชุมชน
๔. ครูขาดทักษะในการสร้างสื่อการเรียนประเภทต่างๆ
๕. ขาดความร่วมมือจากผู้บริหารในการซื้ออุปกรณ์การเรียน

อภิปรายผลการวิจัยปัจจัยด้านอุปกรณ์

อุปกรณ์การสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญด้านหนึ่งที่จะช่วยในการเรียน การสอนตลอดจนผลสำเร็จตามจุดหมายที่วางไว้ ครูผู้ไม่สามารถจะวัด กิจกรรมหรือวิธีสอนที่จำเป็นของใ้ช้ของครูได้ จากผลการวิจัย ความคิดเห็น ของครูทั้ง ๒ กลุ่ม มีความคิดเห็นดังนี้ ครูโรงเรียนในเมืองและในถิ่นกันการ เห็นว่าโรงเรียนไม่ได้จัดแบ่งเวลาในการสร้างสื่อการเรียนให้ครู เป็นสาเหตุ อันค้ำ ๑

ทั้งนี้การที่โรงเรียนไม่ได้จัดแบ่งเวลาให้ครูผู้สอนในการสร้าง อุปกรณ์ อาจจะมีสาเหตุเกี่ยวเนื่องจากเรื่องวิธีสอน-กิจกรรม เพราะมีนักเรียนมากเกินไปและมีครูไม่เพียงพอ การที่โรงเรียนจะจัดแบ่งเวลาให้ครู สร้างอุปกรณ์จึงไม่สามารถจะกระทำได้ และประกอบกับผลการวิจัย พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นครูที่ทำการสมรสแล้ว จึงต้องมีภาระรับผิดชอบทาง ครอบครัว การที่จะใช้เวลานอกเหนือจากการเรียนการสอนมาสร้างอุปกรณ์ ก็ยิ่งเป็นไปได้ยาก ในเมื่อจะต้องใ้ช้ของประกอบการสอน แต่ครูไม่มีเวลา ทำอุปกรณ์จึงอาจจะมีผลกระทบระดับผลสัมฤทธิ์ก็เป็นได้

จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของกองการ- ประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา ซึ่งได้ทำการวิจัยของคปร กอบที่เอื้ออำนวย และ / หรือเป็นอุปสรรคต่อการเปลี่ยนแปลงการ ประถมศึกษาในอนาคต ซึ่ง พบว่า ครูยอมรับว่าในการสอนไม่ค่อยใ้ช้ของอุปกรณ์ เนื่องจากโรงเรียนมีร งบประมาณจำกัด และครูมีภาระมากจนไม่มีเวลาทำอุปกรณ์ ทั้งที่ครูมีความ กองการวิจัยอุปกรณ์เครื่องช่วยสอนเป็นอย่างยิ่ง

^๑ กองการ ประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, องค์ประกอบที่เอื้ออำนวยและ / หรือเป็นอุปสรรคต่อการเปลี่ยนแปลงการ ประถมศึกษาในอนาคต, (กรุงเทพมหานคร : กองการ ประถมศึกษา กรม สามัญศึกษา, ๒๕๒๐), หน้า ๕๕.

นอกจากนี้ครูโรงเรียนนอกเมืองมีความคิดเห็นว่า ครูขาดทักษะในการสร้างสื่อต่างๆเป็นสาเหตุอันดับที่ ๑ การที่ครูขาดทักษะในการสร้างสื่อการสอน ทำให้อุปกรณ์การสอนบางชิ้นที่อาจจะผลิตขึ้น ใดควยแทนทุนราคาสูง ก็จะต้องจัดหาซื้อมาควยราคาแพง และประกอบด้วยโรงเรียนไม่มีงบประมาณเพียงพอ การเรียนการสอนจึงกำหนดไว้ในแผนการสอนที่จำเป็นจะต้องใช้อุปกรณ์ ในเมื่อครูไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์ที่จะต้องใ้มาได้ ก็อาจจะมีผลทำให้นักเรียนไม่มีความเข้าใจในเนื้อหาที่แผนการสอนกำหนดให้เรียนเท่าที่ควร จึงอาจจะส่งผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ได้



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจัยคานการวัดผล

ครูโรงเรียนในเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยคานการวัดผล ที่มีผลกระทบบทระคับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดความร่วมมือจากผูปกครองในการติดตามผลการปฏิบัติงานของนักเรียน
๒. ขาดการสนับสนุนส่งเสริมจากฝ่ายบริหารในการจัดหาเอกสารคู่มือครู อุปกรณ์ และการไ้รับความรู้เพิ่มเติมในการวัดและประเมินผล
๓. ความสามารถของครูในการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียน บางพฤติกรรมที่ไม่สามารถเห็นได้เด่นชัด
๔. ขาดความพร้อมทางคานเอกสารในการประเมินผล
๕. ขาดความพร้อมทางคานวัสดุที่จะจัดทำ เครื่องมือวัดผล

ครูโรงเรียนนอกเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยคานการวัดผล ที่มีผลกระทบบทระคับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ขาดความร่วมมือจากผูปกครองในการติดตามผลการปฏิบัติงานของนักเรียน
๒. ขาดความพร้อมทางคานเอกสารการประเมินผล
๓. ความสามารถของครูในการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียน บางพฤติกรรมที่ไม่สามารถเห็นได้เด่นชัด
๔. ขาดความร่วมมือจากคณะครู ผู้บริหาร ในการสร้างเครื่องมือในการประเมินผล
๕. ขาดการสนับสนุนส่งเสริมจากฝ่ายบริหารในการจัดหาเอกสารคู่มือครู อุปกรณ์ และการไ้รับความรู้เพิ่มเติม ในการวัดและประเมินผล

ครูโรงเรียนในถิ่นก้นตาร มีความคิดเห็นถึงปัจจัยคานการวัดผล ที่มีผลกระทบบทระคับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. ซาคความร มมือจากผู ปกครองในการติดตามผลการปฏิบัติงานของนักเรียน
๒. ซาคความพร อมทางคานวศคที่ จะจัดทา เกรองมือวัดผล
๓. ความสามารถของครู ในการตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียน บางพฤติกรรมที่ไม่สามารถ เห็นโคเคนรัค
๔. ความสามารถของครู ในการวิเคราะห์ขอสอบ เพื่อปรับปรุง เป็นขอสอบที่ดี
๕. ซาคความร มมือจากหน่วยงานรับผิดชอบในการวัดและประเมินผล

อภิปรายผลการวิจัยปัจจัยด้านการวัดผล

ในเรื่องการวัดและประเมินผลนั้น โดยเฉลี่ยแล้ววิธีที่ครูส่วนใหญ่ใช้ก็เป็นเรื่องของการทดสอบ แต่ก็มีบางจุดประสงค์ที่ไม่สามารถทดสอบได้ ครูจะลองใช้วิธีการสังเกตหรือสัมภาษณ์ หรือติดตามผลการปฏิบัติงานของนักเรียน และจุดประสงค์บางจุดประสงค์จะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนด้วย แต่ในเมื่อผู้ปกครองไม่ได้ให้ความร่วมมือ การวัดและการประเมินผลในจุดประสงค์นั้นก็อาจนึกคาดได้

ครูโรงเรียนในเมือง โรงเรียนนอกเมือง และโรงเรียนในถิ่นกันดาร มีความเห็นตรงกันว่า ซาคความร มมือจากผู ปกครองในการติดตามผลการปฏิบัติงานของนักเรียน เป็นสาเหตุที่มีผลกระทบต่อบรรดาผลสัมฤทธิ์เป็นอันดับ ๑

การที่ผู้ปกครองไม่ได้ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร อาจจะเป็นเพราะว่า ครูซาคการปรึกษาหารือกับผู ปกครอง หรือผู ปกครองอาจจะไม่เห็นประโยชน์และเข้าใจถึงวิธีการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรใหม่ ซึ่งครูและผู้บริหาร จะต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาค่เกิดขึ้นนี้ให้ถูกลงไปทวยคี่

ปัจจัยด้านภาษาถิ่น

ครูโรงเรียนในเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านภาษาถิ่น ที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. นักเรียนพูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน
๒. ผู้ปกครองนักเรียนใช้ภาษามลายูในชีวิตประจำวัน
๓. ห้องเรียนที่โรงเรียนตั้งอยู่ในภาษามลายูในชีวิตประจำวัน
๔. นักเรียนพูดภาษามลายูกันเองในโรงเรียน
๕. ครูพูดภาษามลายูกับนักเรียน

ครูโรงเรียนนอกเมือง มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านภาษาถิ่น ที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. นักเรียนพูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน
๒. ห้องเรียนที่โรงเรียนตั้งอยู่ในภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
๓. นักเรียนพูดภาษามลายูกันเองในโรงเรียน
๔. ผู้ปกครองนักเรียนใช้ภาษามลายูในชีวิตประจำวัน
๕. ครูพูดภาษามลายูกับนักเรียน

ครูโรงเรียนในถิ่นก้นถาวร มีความคิดเห็นถึงปัจจัยด้านภาษาถิ่น ที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. นักเรียนพูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน
๒. ห้องเรียนที่โรงเรียนตั้งอยู่ในภาษามลายูในชีวิตประจำวัน
๓. ผู้ปกครองนักเรียนใช้ภาษามลายูในชีวิตประจำวัน
๔. นักเรียนพูดภาษามลายูกันเองในโรงเรียน
๕. ครูพูดภาษามลายูกับนักเรียน

อภิปรายผลการวิจัยด้านภาษาถิ่น

การที่ภาษาถิ่นเขามามีบทบาทบางอย่างในเรื่องการเรียนการสอน และยังมีส่งผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ด้วยนั้น และครูส่วนใหญ่ก็มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านภาษาถิ่นเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ปานกลาง ทุกๆระดับนั้น นับได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งปัจจัยหนึ่ง

ที่พี่เขลิน เขียวหวาน และอารี ยังสกุล ต่างก็มีความเห็นตรงกันว่า ถ้านักเรียนไม่ใ้ครูพูดภาษาไทยกลางที่มัน ก็จะทำให้เสียเปรียบและยังส่งผลไปถึงการเรียนในวิชาต่างๆด้วย

แต่เนื่องจากสภาพตัวนักเรียนเองซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการแรกสุดที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ โรงเรียน ครอบครั้ว และชุมชน ล้วนแล้วแต่เ้ภาษาแม่ในชีวิตประจำวันทั้งสิ้น จึงนับได้ว่าปัจจัยด้านภาษาถิ่นเป็นปัจจัยที่สำคัญคานหนึ่งหน่วยงานรับผิดชอบ ครู และโรงเรียนจะต้องช่วยกันแก้ไขปัจจัยคานนี้ให้ส่งผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ให้น้อยที่สุด

ที่พี่เขลิน เขียวหวาน, "องค์ประกอบบางประการที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" (ปริชญานิพนธ์หมอบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๑), หน้า ๑๐๘.

อารี ยังสกุล, "อิทธิพลสภาพแวดล้อมบางประการ ที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทย ของพักนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ของโรงเรียนกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดพระนครศรี", (ปริชญานิพนธ์หมอบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๑๔), หน้า ๖๘.

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดครู เขาชั้นเรียน ควรจะจัดครูที่ผ่านการอบรมการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ เขาสอนทุกระดับชั้น เพราะครูที่เฒ่างานการอบรมมาแล้ว สามารถที่จะจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา ใกล้เคียงคล่องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
๒. การที่ระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโรงเรียนในเมือง โรงเรียนนอกเมือง และโรงเรียนในถิ่นกันดาร มีระดับผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจนัก ครูสอนควรจะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อบุคคลระดับผลสัมฤทธิ์แต่ละจุดประสงค์โดยละเอียด เพื่อที่จะได้ปรับปรุงการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทักษะ (คณิตศาสตร์) กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มงานพื้นฐานอาชีพ
๒. ควรศึกษาองค์ประกอบภายนอกโรงเรียนที่อาจส่งผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย
 ๓. ควรศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับผลสัมฤทธิ์ทุกกลุ่มประสบการณ์
 ๔. ศึกษาเปรียบเทียบระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จากจุดประสงค์การเรียนรู้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ -๔ ต่างสังกัด